

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดยโสธร

วันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดยโสธร	โจทก์
	นายอนุชาหรือยีน	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน จำเลย มีเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๑,๙๙๖ เม็ด หรือหน่วยการใช้ น้ำหนักสุทธิ ๑๘๘.๕๖๖ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้

-๒-

๒๔.๕๙๐ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และเมื่อระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยผลิตกัญชาอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยการปลูกกัญชา ๑ ต้น น้ำหนักรวม ๔.๕๒ กรัม และตามวันเวลาดังกล่าวต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยมีกัญชา ตามจำนวนและน้ำหนักที่จำเลยปลูกขึ้นดังกล่าวไว้ในครอบครอง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมเมทแอมเฟตามีนดังกล่าว ต้นกัญชา บ้องไม้ไผ่สำหรับสูบกัญชา และอุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นของกลาง บ้องไม้ไผ่และอุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีนของกลาง โจทก์แจ้งเจ้าพนักงานจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ แล้ว จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๗/๒๕๕๙ ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๒๖, ๖๖, ๗๕, ๗๖, ๑๐๐/๑, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๙๑ ธิบเมทแอมเฟตามีนและกัญชาของกลาง นับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๗/๒๕๕๙ ของศาลนี้

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์
ขอให้นับโทษต่อ

-๓-

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า จำเลยเปิดอู่ซ่อมรถยนต์ชื่ออู่รีหงษ์การาจ ตั้งอยู่ที่ถนนเลียงเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ต่อมาจำเลยถูกจับกุมในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ระหว่างที่จำเลยได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างพิจารณา เจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบ ว่า จำเลยยังมีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยจะรับเมทแอมเฟตามีนมาจากเครือข่ายรายใหญ่จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาส่งต่อให้แก่ลูกค้าในปริมาณมาก ๆ มีนายนิคม แทนหรือคมหรือนาขอด คอยรับเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยไปขายต่อให้แก่ลูกค้าอีกทอดหนึ่ง และจำเลยย้ายที่พักอาศัยและอู่ซ่อมรถยนต์ที่ตั้งอยู่ที่ถนนเลียงเมืองมาตั้งที่ถนนเขื่อนธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ใช้ชื่ออู่ซ่อมรถยนต์รีหงษ์การาจเช่นเดิม ต่อมาช่วงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบ ว่า จำเลยเพิ่งรับเมทแอมเฟตามีนจำนวนมากมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อาจจะใช้อู่ซ่อมรถยนต์รีหงษ์การาจเป็นสถานที่ซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีน เจ้าพนักงานตำรวจจึงยื่นคำร้องขอออกหมายค้นอู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลยต่อศาลนี้ และในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมจึงนำหมายค้นไปขอตรวจค้นอู่ซ่อมรถยนต์รีหงษ์การาจของจำเลย เมื่อไปถึงพบจำเลย นางสาวสุรัตติกานต์ ภริยาของจำเลย และนายไมตรี ลูกน้องของจำเลย

-๔-

จึงได้แสดงหมายค้นและแสดงความบริสุทธิ์ใจจนเป็นที่พอใจของบุคคลทั้งสามแล้ว จึงได้เริ่มการตรวจค้น ผลการตรวจค้นพบต้นกัญชา ๑ ต้น ปลูกอยู่ในกระถางพลาสติกวางอยู่บริเวณข้างซากอะไหล่รถยนต์หน้าห้องน้ำหลังอุ้งมรณยนต์ ตามแผนผังบริเวณอุ้งรึหังษ์แสดงตำแหน่งที่พบของกลางเอกสารหมาย จ.๕แผ่นที่ ๒ ตรงจุดหมายเลข ๒ พบบ้องไม้ไผ่ใช้สำหรับสูบกัญชาในซากรถยนต์ที่จอดอยู่หลังอุ้งมรณยนต์ตรงจุดหมายเลข ๓ อุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีน ๑ ชุด ฝังอยู่ในดินหลังอุ้งมรณยนต์ตรงจุดหมายเลข ๔ และพบเมทแอมเฟตามีน ๑ มัด ภายหลังตรวจนับได้ ๑,๙๙๖ เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีน้ำเงินชนิดเลื่อนเปิดกดปิด ๑๐ ถุง ทั้งหมดถูกพันด้วยสกอตเทปสีดำซุกซ่อนอยู่ในกล่องนมยี่ห้อแลคตาซอยวางอยู่บริเวณกองยางรถยนต์ข้างห้องอบสีตรงจุดหมายเลข ๑ ของเอกสารเดียวกัน จึงยึดไว้เป็นของกลาง และควบคุมตัวจำเลยพร้อมของกลางนำส่งพนักงานสอบสวน ชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยว่ามีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ผลิต และมีกัญชา อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ โดยผิดกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ

จำเลยนำสืบว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิด ของกลางทั้งหมดเป็นของนายวรยุทธ ลูกน้องของจำเลยที่อุ้งมรณยนต์

-๕-

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเป็นเจ้าของและพักอาศัยอยู่ที่อู่ซ่อมรถยนต์ริหังการาจที่เกิดเหตุ ตามวันเวลาเกิดเหตุในฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ที่อู่ซ่อมรถยนต์ดังกล่าว พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน ๑,๙๙๖ เม็ด ต้นกัญชา ๑ ต้น อุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีน และบั้งไม้ไผ่สำหรับสูบกัญชาไว้เป็นของกลางตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๑๓ เมทแอมเฟตามีนของกลางมีน้ำหนักสุทธิ ๑๘๘.๕๖๖ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๒๔.๕๙๐ กรัม ส่วนต้นกัญชาของกลางมีน้ำหนัก ๔.๕๒ กรัม ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดให้โทษเอกสารหมาย จ.๑ และ จ.๒ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีพยานตำรวจโทอนุสรณ์ ดาบตำรวจคำสอน และสิบตำรวจตรีสหชา มาเป็นพยานเบิกความในทำนองเดียวกันว่า ก่อนเกิดเหตุ ชุดของพยานโจทก์ทั้งสามเคยจับกุมจำเลยในข้อหาเมทแอมเฟตามีน ๙๘ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและระหว่างที่จำเลยได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลนี้ ผู้ใต้บังคับบัญชาแจ้งให้พันตำรวจโทอนุสรณ์ทราบจำเลยย้ายบ้านพักจากห้องเช่าไม่ทราบเลขที่หน้าเทศบาลเมืองโยธธรร รวมทั้งย้ายอู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลยที่ตั้งอยู่บริเวณถนนเลียงเมืองไปเปิดอู่ซ่อมรถยนต์ชื่อ ริหังการาจเช่นเดิมที่บริเวณถนนเขื่อนธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองโยธธรร จังหวัดโยธธรร และพักอาศัยอยู่ที่อู่ซ่อมรถยนต์ดังกล่าว และจำเลยยังคงมี

-๖-

พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษโดยมักจะรับเมทแอมเฟตามีนปริมาณมากมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีนายนิคมแทนหรือคมหรือนาход เป็นผู้รับเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยไปขายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ต่อมาวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ พยานโจทก์ปากดาบตำรวจคำสอนรายงานให้ พันตำรวจโทอนุสรณ์ทราบว่าได้รับแจ้งจากสายลับว่า ช่วงวันที่ ๑๙ และ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำเลยเพิ่งไปรับเมทแอมเฟตามีนปริมาณมากมาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความเป็นไปได้ที่จำเลยจะใช้ตู้ซ่อมรถยนต์ของจำเลยเป็นสถานที่ซุกซ่อน เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวตามสำเนารายงานสืบสวนเอกสารหมายเลข จ.๓ และ จ.๔ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ พยานโจทก์ทั้งสามจึงยื่นคำร้องขอออกหมายค้นตู้ซ่อมรถยนต์ของจำเลย และศาลก็ได้อนุมัติหมายค้นให้แก่พยานโจทก์ทั้งสามตามสำเนาหมายค้น เอกสารหมายเลข จ.๖ วันเกิดเหตุ เวลาประมาณ ๖ นาฬิกา พันตำรวจโทอนุสรณ์ เรียกผู้ได้บังคับบัญชาประชุมวางแผนเพื่อเข้าตรวจค้นตู้ซ่อมรถยนต์ของจำเลย เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา พยานโจทก์ทั้งสามกับพวกรวม ๘ คน และเจ้าหน้าที่ทหารอีกประมาณ ๕ คน ออกเดินทางไปที่ตู้ซ่อมรถยนต์ของจำเลย เมื่อไปถึงพบจำเลย นางสาวสุรัตติกานต์ ภริยาของจำเลย และนายไมตรี ลูกน้องของจำเลย ได้แสดงหมายค้นให้บุคคลทั้งสามดูและ แสดงความบริสุทธิ์ใจโดยให้จำเลยตรวจค้นตัวเจ้าพนักงานตำรวจทุกคนก่อนเข้าตรวจค้นจน

-๗-

เป็นที่พอใจ พยานโจทก์ทั้งสามกับพวกจึงเริ่มตรวจค้น โดยมีจำเลย นางสาวสุรตีติกานต์ และนายไมตรีเป็นผู้นำตรวจค้น ผลการตรวจค้นพบต้นกัญชาปลูกอยู่ในกระถางพลาสติก ๑ ต้น ตามภาพถ่ายประกอบคดีอาญาหมาย จ.๙ วางอยู่บริเวณข้างซากรถยนต์หน้าห้องน้ำหลังอุ้มอมรถยนต์ตามภาพถ่ายประกอบการตรวจที่เกิดเหตุคดีอาญาหมาย จ.๘ ซึ่งตรงกับแผนผังบริเวณอุรีหงษ์แสดงตำแหน่งที่พบของกลางเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๒ ตรงจุดหมายเลข ๒ พบบ้องไม้ไผ่ใช้สำหรับสูบกัญชาในซากรถยนต์ที่จอดอยู่หลังอุ้มอมรถยนต์ ตามแผนผังบริเวณอุรีหงษ์แสดงตำแหน่งที่พบของกลางเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๒ ตรงจุดหมายเลข ๓ และพบอุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีน ๑ ชุด ฝังอยู่ในดินหลังอุ้มอมรถยนต์ตรงจุดหมายเลข ๔ นอกจากนี้ยังพบเมทแอมเฟตามีน ๑ มัด ซึ่งภายหลังตรวจนับได้ ๑,๙๙๖ เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกสีน้ำเงินชนิดเลื่อนเปิดกดปิด ๑๐ ถุง ทั้งหมดถูกพันด้วยสกอตเทปสีดำซุกซ่อนอยู่ในกล่องนมยี่ห้อแลคตาซอยวางอยู่บริเวณกองยางรถยนต์ข้างห้องอบสีตามภาพถ่ายประกอบการตรวจที่เกิดเหตุคดีอาญาหมาย จ.๑๒ ซึ่งตรงกับจุดหมายเลข ๑ ของแผนผังบริเวณอุรีหงษ์แสดงตำแหน่งที่พบของกลางเอกสารหมาย จ.๕ แผ่นที่ ๒ จึงได้ยึดสิ่งของทั้งหมดไว้เป็นของกลาง จำเลยให้การว่า ต้นกัญชาและบ้องกัญชาเป็นของลูกน้องจำเลยชื่อ นายโจอี้ ส่วนอุปกรณ์การเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นของลูกน้องจำเลยอีกคนหนึ่งชื่อนายแจ๊ค ส่วนเมทแอมเฟตามีนไม่ทราบว่าเป็นของบุคคลใด จากนั้น

-๘-

พยานโจทก์ทั้งสามควบคุมตัวจำเลยไปจัดทำบันทึกการจับกุมและตรวจค้นตามเอกสาร
หมาย จ.๑๕ แล้วนำตัวจำเลยพร้อมของกลางทั้งหมดนำส่งพนักงานสอบสวนสถานี
ตำรวจภูธรเมืองยโสธร เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสามเบิกความถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่าง
สอดคล้องเชื่อมโยงกันเป็นลำดับ ตั้งแต่เจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบหลังจากจำเลยได้รับ
การปล่อยตัวชั่วคราวจากศาลนี้ ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง
เพื่อจำหน่ายที่จำเลยถูกพยานโจทก์ทั้งสามจับกุมก่อนหน้าคดีนี้ จำเลยยังคงมีพฤติกรรม
เกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีน จึงได้เฝ้าติดตามสืบหาข้อมูล จนกระทั่งทราบว่า
ช่วงวันที่ ๑๙ และ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำเลยเพิ่งรับเมทแอมเฟตามีนมาจากสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว พยานโจทก์ทั้งสามจึงยื่นคำร้องขอออกหมายค้นอยู่ช่อมรณนต์
รีห่งการาจของจำเลย และนำหมายค้นที่ศาลออกให้เข้าตรวจค้นอยู่ช่อมรณนต์ของจำเลย
ในวันเกิดเหตุจนพบของกลางตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๑๓ ในที่สุด ซึ่งก็
มีสาระสำคัญสอดคล้องกับคำให้การของพยานโจทก์ทั้งสามในชั้นสอบสวนตามเอกสาร
หมาย จ.๑๖ ถึง จ.๑๘ ที่จัดทำขึ้นทันทีในวันเกิดเหตุ ทั้งยังสอดคล้องกับภาพบันทึก
เหตุการณ์ขณะพยานโจทก์ทั้งสามกับพวกเข้าตรวจค้นอยู่ช่อมรณนต์ของจำเลยตามแผ่นซีดี
หมาย ว.จ.๑ ที่ศาลได้เปิดให้จำเลยดูในระหว่างพิจารณาและจำเลยยอมรับว่าเป็นภาพ
เหตุการณ์ในวันเกิดเหตุ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามที่พยานโจทก์ทั้งสามเบิกความว่า พยาน

-๙-

โจทก์ทั้งสามกับพวกตรวจค้นพบต้นกล้วยาและเมทแอมเฟตามีน ๑,๙๙๖ เม็ด
ของกลาง ได้ที่อุ้มอรรถยนต์ของจำเลยตรงบริเวณจุดที่พยานโจทก์ทั้งสามเบิกความจริง
ซึ่งบริเวณที่พบต้นกล้วยาของกลาง คือ บริเวณข้างซากอะไหล่รถยนต์หน้าห้องน้ำ
หลังอุ้มอรรถยนต์ของจำเลยตามภาพถ่ายประกอบการตรวจที่เกิดเหตุคดีอาญาหมาย จ.๘
ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบภาพเหตุการณ์ขณะตรวจค้นตามแผ่นซีดี หมาย ว.จ.๑ จะเห็นว่า
ต้นกล้วยาดังกล่าวปลูกอยู่ในกระถาง แสดงว่ามีผู้ตั้งใจที่จะปลูกขึ้น ทั้งต้นกล้วยาดังกล่าว
มีขนาดสูงประมาณ ๔๕ เซนติเมตร แสดงว่ามีขนาดสูงพอสมควร และกระถางดังกล่าว
ตั้งอยู่โดยไม่มีอะไรบดบัง เมื่อพยานโจทก์ทั้งสามเดินตรวจค้นไปถึงบริเวณหน้าห้องน้ำ
หลังอุ้มอรรถยนต์ก็สามารถตรวจค้นพบต้นกล้วยาของกลางได้ที่ทันที ที่จำเลยเบิกความว่า
ไม่เคยเห็นต้นกล้วยาตามภาพถ่ายประกอบคดีอาญาหมาย จ.๘ มาก่อน จึงเป็นเรื่อง
ที่เป็นไปไม่ได้ และการที่จำเลยให้การต่อพยานโจทก์ทั้งสามในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน
ทันทีหลังจากถูกจับกุมตามบันทึกจับกุมและตรวจค้นและบันทึกคำให้การจำเลยในชั้น
สอบสวนเอกสารหมาย จ.๑๕ และ จ.๒๑ ว่า ต้นกล้วยาของกลางเป็นของนายโจอี้ ลูกน้อง
ของจำเลย แทนที่จะปฏิเสธว่าจำเลยไม่ทราบเกี่ยวกับต้นกล้วยาดังกล่าวเนื่องจากไม่เคยเห็น
มาก่อนดังที่เบิกความในชั้นพิจารณา ย่อมแสดงให้เห็นความจริงว่าจำเลยทราบดี
ถึงความมีอยู่ของต้นกล้วยาดังกล่าว และทราบด้วยว่าเป็นต้นกล้วยา ยิ่งไปกว่านั้น

-๑๐-

หากจำเลยมิได้เป็นเจ้าของต้นกัญชาของกลาง แต่นายโจอี้เป็นเจ้าของตามที่จำเลยกล่าวอ้างแล้ว จำเลยซึ่งเป็นเจ้าของอยู่และเป็นนายจ้างของนายโจอี้ก็ชอบที่จะทำลายทิ้งเสีย แต่จำเลยกลับปล่อยให้ต้นกัญชาดังกล่าวตั้งอยู่ในตู้ซอมรถยนต์ของตนเองจนกระทั่งถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยคือผู้ครอบครองดูแลต้นกัญชาดังกล่าว ที่จำเลยกล่าวอ้างว่าเป็นของนายโจอี้ นั้น จึงเป็นเพียงการกล่าวอ้างลอย ๆ เช่นเดียวกับเมทแอมเฟตามีน ๑,๙๙๖ เม็ด ของกลาง ที่จำเลยเพิ่งมาเบิกความในชั้นพิจารณาอ้างว่าเป็นของนายโจอี้ โดยเบิกความว่า หลังจากที่จำเลยถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมแล้ว เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายโจอี้กับภริยามาเยี่ยมจำเลยที่เรือนจำจังหวัดยโสธร และนายโจอี้ยอมรับกับจำเลยในวันดังกล่าวว่าเมทแอมเฟตามีน ๑,๙๙๖ เม็ด ของกลางนั้น เป็นของนายโจอี้เอง โดยนายโจอี้เล่าให้จำเลยฟังว่าเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ นายโจอี้ได้รับการปล่อยตัวจากการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่วัดป่าโพรงออย อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จึงกลับมาที่ตู้ซอมรถยนต์ของจำเลย วันรุ่งขึ้นจำเลยเดินทางไปต่างจังหวัด ส่วนนายโจอี้ต้องกลับไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษเช่นเดิม แต่ก่อนที่นายโจอี้จะออกไป นายโจอี้ได้ซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีน ๑,๙๙๖ เม็ด ของกลาง ไว้ในตู้ซอมรถยนต์ของจำเลย ซึ่งหากเรื่องที่จำเลยเบิกความเป็นความจริง ไม่ใช่เรื่องที่จำเลยแต่งขึ้นแล้ว จำเลยก็ควรหา

-๑๑-

ทางแจ้งเจ้าพนักงานตำรวจทราบ ยิงเมทแอมเฟตามีนของกลางที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นพบนั้นมีจำนวนมากถึง ๑,๙๙๖ เม็ด คดีมีอัตราโทษสูงถึงประหารชีวิต ยังไม่นับรวมความผิดฐานผลิตและมีกัญชาไว้ในครอบครองอีก จึงไม่มีเหตุที่จำเลยจะไม่แจ้งชื่อและชื่อสกุลจริง พร้อมทั้งที่อยู่ของนายโจอี้ รวมทั้งเรื่องที่นายโจอี้มายอมรับกับจำเลยว่ามีเมทแอมเฟตามีนเป็นของตนให้เจ้าพนักงานตำรวจทราบ แม้จำเลยจะเบิกความอ้างว่าไม่สามารถนำนายโจอี้มาให้การต่อพนักงานสอบสวนได้เนื่องจากจำเลยถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำจังหวัดยโสธร และจำเลยเลิกอยู่กับนางสาวสุรัตติกานต์ ภริยาของจำเลย เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๙ ก็ตาม แต่ก็ปรากฏตามบันทึกคำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนเอกสารหมายเลข ๒๑ ว่าเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีนี้ได้เดินทางไปหาจำเลยที่เรือนจำจังหวัดยโสธรเพื่อสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเพิ่มเติมว่า ผลิตและมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต โดยมีนายกรพิสิษฐ์ หนายความที่จำเลยให้พนักงานสอบสวนจัดทำให้ตั้งแต่การสอบสวนคราวแรกเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย จึงเป็นโอกาสดีของจำเลยที่จะแจ้งรูปพรรณสัณฐานของนายโจอี้ รวมทั้งชื่อและชื่อสกุลจริง ที่อยู่อาศัย และเรื่องราวที่นายโจอี้ยอมรับกับจำเลยว่ามีเมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นของนายโจอี้ให้พนักงานสอบสวนและหนายความทราบเพื่อให้ติดตามตัวนายโจอี้มารับโทษ ซึ่งจำเลยจะอ้างว่าจำเลยยังไม่ทราบเรื่องราวรวมทั้งข้อมูลส่วนตัวของนาย

-๑๒-

โจอี้ จึงยังไม่ได้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนก็คงไม่ได้ ในเมื่อขณะนั้นเป็นเวลาหลังจากที่นายโจอี้มาเยี่ยมจำเลยและรับกับจำเลยว่ามีเมทแอมเฟตามีนเป็นของตนแล้ว และจำเลยยังเบิกความว่า นายโจอี้กินนอนอยู่ที่ห้องมรณบัตรของจำเลย และจำเลยจำชื่อและชื่อสกุลจริงของนายโจอี้ได้แล้วว่าชื่อนายวรุฑธ ตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๙ แต่จำเลยกลับไม่แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนและทนายความของตนทราบดังที่ปรากฏตามบันทึกคำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนเอกสารหมายเลข จ.๒๑ ที่ระบุแต่เพียงว่าจำเลยให้การปฏิเสธ ขอยืนยันตามคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน และไม่ประสงค์จะให้การเพิ่มเติมอีกเท่านั้น ทั้งจำเลยและนายกรพิสิษฐ์ ทนายความของจำเลยก็ได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของเอกสารดังกล่าวไว้ ที่จำเลยเบิกความอ้างว่าจำเลยแจ้งชื่อและชื่อสกุลจริงของนายโจอี้ให้พนักงานสอบสวนทราบในวันที่พนักงานสอบสวนมาแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเพิ่มเติมในเรื่องจำแล้ว จึงเป็นเพียงการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังและพฤติการณ์ที่จำเลยไม่แจ้งข้อมูลของนายโจอี้ให้เจ้าพนักงานตำรวจทราบนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติวิสัยอย่างยิ่ง เพราะตามวิสัยของผู้บริสุทธิ์แล้ว หากตนเองต้องถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเพราะการกระทำของผู้อื่น อย่างไรเสียก็ต้องขวนขวายหาทางแจ้งข้อเท็จจริงให้เจ้าพนักงานตำรวจทราบเพื่อให้เจ้าพนักงานตำรวจติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดที่แท้จริงมาลงโทษให้ได้ เช่นเดียวกับจำเลยเอง ที่ก่อนหน้านี้ จำเลยถูกเจ้า

-๑๓-

พนักงานตำรวจจับกุมดำเนินคดีในข้อหาหมิ่นเหม่พาดพิง ๙๘ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่าย จำเลยยอมรับว่าเป็นผู้กระทำความผิดเองและจำเลยยังให้ข้อมูลถึงผู้กระทำ
ความผิดรายอื่นต่อเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อให้จำเลยได้รับประโยชน์ที่ศาลอาจจะลงโทษ
จำเลยต่ำกว่าอัตราขั้นต่ำตามกฎหมาย ดังนั้น หากเรื่องราวที่จำเลยเบิกความมาเป็นเรื่อง
จริงแล้ว ก็ไม่มีเหตุอันใดที่จำเลยจะไม่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับนายโจอี้ให้เจ้าพนักงานตำรวจ
ทราบ การที่จำเลยปล่อยให้เนิ่นนาน เพิ่งมาเบิกความถึงเรื่องราวและข้อมูลส่วนตัวของ
นายโจอี้ในชั้นพิจารณาแสดงให้เห็นพฤติกรรมของจำเลยอย่างชัดแจ้งว่าจำเลยเพิ่งปรุงแต่ง
เรื่องราวดังกล่าวขึ้นมาเบิกความในชั้นพิจารณาเพื่อให้ตนพ้นความรับผิดชอบนั้น แม้จำเลย
จะมีนายวรยุทธ มาเป็นพยานเบิกความยอมรับว่า พยานคือนายโจอี้ลูกน้องของจำเลย
และต้นกัญชารวมทั้งเมทแอมเฟตามีน ของกลาง เป็นของพยานที่นำมาซุกซ่อนไว้
ในตู้ซอมรถยนต์ของจำเลยโดยจำเลยไม่ทราบเรื่อง ทำนองเดียวกับที่จำเลยเบิกความ
ก็ตาม แต่พยานเบิกความหลังเกิดเหตุจนถึง ๘ เดือนเศษ ทั้งพยานยังเบิกความหลังจาก
ที่จำเลยเบิกความแล้วประมาณ ๑ เดือน หากพยานตั้งใจจะเบิกความช่วยเหลือจำเลย
ให้ไม่ต้องรับโทษแล้ว พยานกับจำเลยย่อมสามารถนัดแนะคิดปรุงแต่งเรื่องราวให้พยานเบิก
ความสอดคล้องกับที่จำเลยกล่าวอ้างอย่างใดก็ได้ แม้กระทำการยอมรับว่าพยานคือนายโจอี้
ก็เป็นเรื่องที่จำเลยกับพยานสามารถปรุงแต่งขึ้นได้ เพราะตั้งแต่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม

-๑๔-

จำเลยไม่เคยแจ้งข้อมูลให้ปรากฏว่านายโจอี้มีชื่อและชื่อสกุลจริงรวมทั้งรูปพรรณสัณฐาน
อย่างไร นอกจากนี้ยังพบข้อพิรุธในคำเบิกความของนายวรยุทธ อยู่หลายประการ ตั้งแต่ที่
นายวรยุทธเบิกความอ้างว่า โดยปกติพยานพักอาศัยอยู่ที่อู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลย แต่ช่วง
วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ พยานไปเข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษที่วัดป่าโพรงออย จึงได้พบกับนายเตี้ย ไม่ทราบชื่อและชื่อ
สกุลจริง นายเตี้ยเสนอขายเมทแอมเฟตามีนให้แก่พยาน และพยานตกลงรับ
เมทแอมเฟตามีนจากนายเตี้ยมาขาย วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ พยานขออนุญาตพนักงาน
คุมประพฤติลากลับมาที่อู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลย วันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา
นายเตี้ยให้ชายคนหนึ่งขับรถจักรยานยนต์นำเมทแอมเฟตามีนของกลางที่บรรจุอยู่ในกล่อง
นมยี่ห้อแลคตาซอยมีหลอดเสียบไว้ มาส่งมอบให้พยานที่อู่ซ่อมรถยนต์ พยานจึงนำไปซุก
ซ่อนไว้ที่บริเวณกองยางรถยนต์ในอู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลย ก่อนที่จะเดินทางกลับวัดป่า
โพรงออยในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ และไม่ได้กลับมาที่อู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลยอีก
จนกระทั่งครบกำหนดระยะเวลาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งก็ต้องเป็นวันที่
๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ แต่พยานกลับเบิกความต่อมาว่า พยานตกลงกับนายเตี้ยว่าจะนำ
เมทแอมเฟตามีนมาขายในช่วงปีใหม่ จึงเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกัน ทั้งยังปรากฏตามสำเนา
รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมายเลข ล.๗ ที่พยานเป็นผู้แจ้งข้อมูลต่อเจ้าพนักงาน

-๑๕-

ตำรวจเองว่า พยานนำเมทแอมเฟตามีนที่ซื้อจากนายเตี้ยติดตัวมาในวันที่พยานขออนุญาต พนักงานคุมประพฤติลากลับมาที่อู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลย จึงขัดแย้งกับที่พยานเบิกความไป ว่านายเตี้ยให้คนนำเมทแอมเฟตามีนมาส่งมอบให้พยานที่อู่ซ่อมรถยนต์ของจำเลย หรือเรื่อง ที่พยานใช้เวลาอยู่กับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้โทษด้วยกันเป็นเวลา เกือบ ๒ เดือน แต่พยานกลับไม่สามารถบอกชื่อและชื่อสกุลจริงของนายเตี้ยได้ รวมถึง พฤติการณ์ที่นายเตี้ยยอมขายเมทแอมเฟตามีนให้แก่พยาน ทั้ง ๆ ที่พยานกับนายเตี้ยเพิ่ง รู้จักกันเพียง ๒ สัปดาห์ และการซื้อขายเมทแอมเฟตามีนเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ยิ่งเมทแอมเฟตามีนจำนวนมาก อัตราโทษยิ่งสูงแต่เหตุใดนายเตี้ยถึงไม่ระมัดระวังตัว กลับ ไว้ใจยอมขายเมทแอมเฟตามีนมากถึง ๒,๐๐๐ เม็ด และมีราคาสูงถึง ๑๔๐,๐๐๐ บาท ให้แก่พยาน ทั้งยังขายโดยวิธีให้เครดิต ซึ่งพยานอธิบายว่า คือ การที่พยานรับ เมทแอมเฟตามีนมาก่อน แล้วค่อยนำเงินมาจ่ายในภายหลัง จึงล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นแต่ ข้อพิรุธ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง และเมื่อโจทก์นำสืบให้เห็นถึงพฤติกรรมของจำเลยว่า จำเลย รับเมทแอมเฟตามีนคราวละมาก ๆ จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาโดย ตลอด โดยมีสำเนารายงานการสืบสวนเอกสารหมาย จ.๓ และ จ.๔ มาเป็นพยานหลักฐาน ทั้งเจ้าพนักงานตำรวจยังเคยจับกุมนายนิคมแทนในข้อหามีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งนายนิคมแทนคือบุคคลที่มีชื่อปรากฏในสำเนารายงานการ

-๑๖-

สืบสวนเอกสารหมาย จ.๓ ว่าเป็นเครือข่ายของจำเลย มักจะรับเมทแอมเฟตามีนจากจำเลย
ในจำนวนมากครั้งละ ๑ มัด หรือ ๑๐ ถุง ถุงละ ๒๐๐ เม็ด และจะนำมาจำหน่ายต่อแก่
ลูกค้าในราคาถุงละ ๒๖,๐๐๐ ถึง ๒๘,๐๐๐ บาท ซึ่งนายนิคมแทนก็ได้ให้ข้อมูลแก่เจ้า
พนักงานตำรวจในคดีที่นายนิคมแทนถูกจับกุมว่านายนิคมแทนซื้อเมทแอมเฟตามีนมาจาก
จำเลย ๑ มัด หรือประมาณ ๒,๐๐๐ เม็ด ตามสำเนาบันทึกการจับกุมและตรวจค้นเอกสาร
หมาย ล.๒ (ในสำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๘๓/๒๕๕๙ ของศาลนี้ ที่นำมาผูกกรรม)
สอดคล้องกับรายงานการสืบสวนเอกสารหมาย จ.๓ และ จ.๔ และของกลางที่ตรวจค้นพบที่
อยู่ช่อมรณนต์ของจำเลย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้ครอบครองต้นกัญชาและ
เมทแอมเฟตามีนของกลางดังกล่าว และเมื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางมีน้ำหนักสุทธิ
๑๘๘.๕๖๖ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๒๔.๕๙๐ กรัม จึงเข้าข้อสันนิษฐาน
ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) ว่าเป็นการ
มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมามีน้ำหนักมั่นคง ข้อเท็จจริง
รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน
ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ผลิต และมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามฟ้อง

-๑๗-

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒), ๒๖ วรรคหนึ่ง, ๖๖ วรรคสาม, ๗๕ วรรคหนึ่ง, ๗๖ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็น กระหนงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกตลอดชีวิต และปรับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฐานผลิตและ มีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิด ต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานผลิตกัญชาซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ ปี เมื่อรวมทุกกระหนงแล้ว คงจำคุก ตลอดชีวิตเพียงสถานเดียว และปรับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้ ไม่เกิน ๑ ปี นับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๗/๒๕๕๙ ของศาลนี้ ริบเมทแอมเฟตามีนและกัญชาของกลาง./

นางสาววรรณวรัตน์ ไทยอารณณ์

นางสาวพินัดดา รัฐปัติย์